ultrò tam prolixè et facilè omnia promisisset, recuperavit animum, quem abjecerat, et cor quod amisisse videbatur, invenit; et hâc tam liberali promissione confirmatus ausus, illud orando petere, de quo priùs cogitare neque auderet, neque posset. Hæc mihi expositio videtur expedita et facilis; cui favent illi qui *cordi* addunt *præparatum*. Quasi dicat David : Cor mihi priùs ad hanc cogitationem et orationem infirmum erat et timidum, neque aptum ut ad tanti nominis splendorem aspiraret : nunc autem paratum habeo, ut hæc non solùm sperem, sed etiam petam, et mihi atque familiæ à tuâ fide et promissione deberi putem.

Vers. 28. — Nunc ergo, Domine Deus, tu es Deus, etc. Cùm ergo, ô Domine, Deus sis, à quo abesse veritas nullo modo potest, neque à promissis pondus et fides; et hæc mihi bona spontè promiseris, incipe jam, ut promissorum incipiat apparere fides, incipe oculos in domum meam intendere benevolos, ita ut ab illâ eos nunquàm dimoveas, sed ut semper sit coram te. Hinc enim nunquàm ab eâ benedictio tua aberit in æternum, à quâ id habebit, ut omni ex parte fortunata dici possit, et tua (1).

(1) Vers. 29. — Benedicetur domus servi tui in sempiternum, ut semper ex domo et familiâ meâ in regno succedant, ac super Israelem regnent posteri mei, quamdiù durabit Israelis regnum.

Abul. hic, quæst. ult., tractat quæstionem, an Salomon sit damnatus? et respondet affirmativè, idque maximè probat ex eo quòd ipse idola à se erecta moriens non destruxerit, quod utique facere debuisset, et reipsà fecisset si verè pœnituisset; nam idola hæc trecentis ferè post eum annis destruxit Josias rex, 4 Reg. 23. Verùm moderni interpretes in Salomonem mitiores sunt, meliùsque de ejus salute sperant.

(Corn. à Lap.)

INDEX RERUM.

Columnâ

SANCTII VITA. 9-10

IN QUATUOR LIBROS REGUM PROLEGOMENA. *Ibid.*

§ 1. Quis horum librorum scriptor? *Ibid.*

§ 2. De horum librorum titulo. 17

§ 3. Quæ tempora regum historia complectatur. 18

§ 4. De horum librorum divisione. *Ibid.*

§ 5. De excellentiâ et utilitate librorum Regum. 19

§ 6. De interpretibus librorum Regum. 26

IN LIBRUM I. REGUM COMMENTARIUM. 31-32

Caput primum (Vulgata cum gallicâ versione). Historia Elcanæ et duarum ipsius uxorum. Anna filium impetrat à Domino. Hunc vocat Samuelem, ac Deo devovet. 41-42

Commentarium. 47-48

Caput II (Vulgata cum gallicâ versione). Canticum Annæ. Filiorum Heli mores dissoluti describuntur. Samuel coram Domino ministrat. Sacerdotis Heli nimia erga filios indulgentia. Huic Dominus per prophetam domus excidium vaticinatur. 87-88

Commentarium. 95-96

Caput III (Vulgata cum gallicâ versione). Vocat Dominus Samuelem, ac statuta sibi contra Heli judicia prænuntiat. Sermones Domini, compellente Heli, aperit Samuel, quem totus deinceps populus prophetam agnoscit. 175-176

Commentarium. 177-178

Caput IV (Vulgata cum gallicâ versione). Bella Philisthiim contra Israelitas. Arca in castris adducta et ab hostibus capta. Ophni et Phinees cæsi. Interitus Heli et Phinees conjugis. 201-202

Commentarium. 207-208

Caput V (Vulgata cum gallicâ versione). Philisthæi arcam in templo Dagonis statuunt. Dagon humi prosternitur. Multis confecti plagis Philisthiim arcam dimittere coguntur. 223-224

Commentarium. 225-226

Caput VI (Vulgata cum gallicâ versione). Deducta arca Bethsames advenit. Percussi cæde Bethsamitæ. 249-250

Commentarium. 253-254

Caput VII (Vulgata cum gallicâ versione). Arca deducitur Cariathiarim. Hortatur Samuel Israelitas ut ad Dominum redeant. De manu Philisthinorum liberat Israelem. 287-288

Commentarium. 289-290

Caput VIII (Vulgata cum gallicâ versione). Israelis judices filios suos statuit Samuel. Regem postulant Israelitæ. Samuel, jubente Domino, jus regis ipsis indicat. Prophetæ verbis nolunt acquiescere. 317-318

Commentarium. 319-320

Caput IX (Vulgata cum gallicâ versione). Saül patris asinas quærens Samuelem adit, et ab ipso nocte hospitio recipitur. 345-346

Commentarium. 351-352

Caput X (Vulgata cum gallicâ versione). Saülem in regem ungit Samuel. Prophetat Saül, et à populo rex agnitus sedem ponit in Gabaâ. 377-378

Commentarium. 383-384

Caput XI (Vulgata cum gallicâ versione). Ammonitæ obsident Jabes Galaad, quam urbem Saül, irruente in ipsum Spiritu Domini, devictisque hostibus, liberat. Saülis regnum instauratur in Galgalâ. 413-414

Commentarium. 417-418

Caput XII (Vulgata cum gallicâ versione). Samuel innocentiæ suæ testem universum populum appellat. Ingrati erga Deum animi necnon infidelis Israelitas arguit, hortaturque ut Domino constanter adhæreant. 431-432

Commentarium. 435-436

Caput XIII (Vulgata cum gallicâ versione). Bellum Philisthiim inter et Israelitas. Stationem hostium in Gabaa debellat Jonathas. Neglecto Domini mandato, Saül offert holocaustum, quam ob causam ipse cum totâ domo reprobatus à Domino per Samuelem prædicitur. 457-458

Commentarium. 463-464

Caput XIV (Vulgata cum gallicâ versione). Jonathas, armigero comite, Philisthæos aggreditur, incussoque terrore ipsorum castra dissipat. Violato, licet inscius, patris jurejurando, mortis incurrit periculum, vixque reclamante populo necem evadit. Saülis narrantur victoriæ. 507-508

Commentarium. 517-518

Caput XV (Vulgata cum gallicâ versione). Bellum indicitur Amalecitis. Regem Agag contra Domini imperium servat Saül, qui ideò à Samuele inobedientiæ arguitur, iterùmque regno dejectus declaratur. Agag regem interficit Samuel, ac reprobatum Saülem luget. 557-558

Commentarium. 563-564

Caput XVI (Vulgata cum gallicâ versione). Samuel à Domino mittitur Bethlehem ad ungendum in regem Davidem. Saül, agitante spiritu malo, Davidem accersit, quo citharâ psallente, rex leviùs habet. 615-616

Commentarium. 619-620

Caput XVII (Vulgata cum gallicâ versione). Congregatis iterùm ad pugnam Philisthæis, Goliath gigas conviciis Israelem appetit. Hunc David solâ armatus fundâ humi dejicit, ac proprio ipsum gladio interficit. 647-648

Commentarium. 659-660

Caput XVIII (Vulgata cum gallicâ versione). David et Jonathas jungunt amicitiam. Accenditur odium Saülis contra Davidem, quem lanceâ nititur configere, et Merob filiam ipsi promissam tradit alteri, Michol verò juniorem centum Philisthæorum præputiis despondet sibi David in uxorem. 701-702

Commentarium. 707-708

Apologie de David. 736

Caput XIX (Vulgata cum gallicâ versione). Saül Davidem occidere volens verbis Jonathæ placatur. Davidem iterùm rex transfigere tentat, qui ope et industriâ Michol uxoris fugiens Samuelem adit. Saül inter prophetas. 751-752

Commentarium. 755-756

Caput XX (Vulgata cum gallicâ versione). Novo fœdere Davidi jungitur Jonathas, qui causam amici apud patrem frustraneo conatu agit. Ipsum tamen indicto priùs signo è Saülis manibus liberat. 769-770

Commentarium. 777-778

Caput XXI (Vulgata cum gallicâ versione). David cum viris suis in urbem Nobe profugus Achimelechum sacerdotem adit, qui, premente fame, ipsi ac commilitonibus panes sanctificatos comedendos offert. Hinc David confugit ad Achis regem Geth, apud quem dementem se simulat. 801-802

Commentarium. 803-804

Caput XXII (Vulgata cum gallicâ versione). Fugit David in speluncam

Odollam, indeque ad regem Moab. Monente dein Gad prophetâ, in terram Juda redit. Omnes Nobe sacerdotes, excepto uno Abiathar ad Davidem profugo, occidi jubet Saül. 825-826
Commentarium. 829-830
Caput XXIII (Vulgata cum gallicâ versione). David liberat Ceilam. Fugit in desertum Ziph; proditus verò à Ziphæis, renovatoque cum Jonathâ fœdere, secedit in desertum Maon, ac tandem irruentibus subitò Philisthæis è manibus Saülis liberatur. 851-852
Commentarium. 857-858
Caput XXIV (Vulgata cum gallicâ versione). David in speluncam Engaddi latebram quærit. Solus inibi ingreditur Saül; ipsius chlamydis oram abscindens David, prohibet ne rex occidatur. Saül, agnitâ culpâ, Davidis innocentiam pœnitens laudibus extollit, eumque meritò regnaturum prædicit. 867-868
Commentarium. 871-872
Caput XXV (Vulgata cum gallicâ versione). Moritur Samuel ac plangitur. David in deserto Pharan commoratus, victum à Nabale petit, cui, duriùs acceptis nuntiis, mortem minatus, Abigail voce placatur. Moritur Nabal, cujus uxorem Abigail conjugio sibi jungit David, simul et Achinoam, Michol Saülis filiâ Phalti traditâ. 893-894
Commentarium. 901-902
Caput XXVI (Vulgata cum gallicâ versione). David rursùm in deserto Ziph latitans dormientem in tentorio Saülem invadit, servatâque regis vitâ, hastam ipsius et scyphum aufert. Culpam iterùm fatetur Saül, ac salutem Davidi pollicetur. 935-936
Commentarium. 941-942
Caput XXVII (Vulgata cum gallicâ versione). Achis regem Geth denuò adit David, à quo urbem Siceleg impetrat. Inde plurimas ex Amalecitis et vicinis regionibus prædas refert. 953-954
Commentarium. 955-956
Caput XXVIII (Vulgata cum gallicâ versione). Philisthiim adversùs Saülem arma movent. David regi Achis fidem ac subsidium in bello pollicetur. Pythonissam consulit Saül; Samuel evocatur. 965-966
Commentarium. 969-970
Caput XXIX (Vulgata cum gallicâ versione). Cogentibus Philisthinorum satrapis, rex Achis, licet invitus, Davidem remittit Siceleg. 997-998
Commentarium. 999-1000
Caput XXX (Vulgata cum gallicâ versione). David, incensâ direptâque ab Amalecitis Siceleg, invasores istos opprimit, et magnâ afficit cæde. Recuperatam ab hostibus prædam socios inter ex æquo dividit, et dona etiam de spoliis ad seniores Juda mittit. 1005-1006
Commentarium. 1011-1012
Caput XXXI (Vulgata cum gallicâ versione). Pugnant Philisthæi adversùs Israelitas. Saül cum filiis cæditur. Viri Jabes Galaad Saülis ac filiorum ejus corpora sepeliunt. 1027-1028
Commentarium. 1029-1030
Quæ profana tempora cum hoc tempore sacro concurrerunt. 1045
IN LIBRUM II. REGUM COMMENTARIUM. 1047-1048
Caput primum (Vulgata cum gallicâ versione). Auditâ Israelis cæde, David nuntium occidit de Saülis nece sese gloriantem. Saülem et Jonatham funereo planctu deflet David. *Ibid.*
Commentarium. 1051-1052
Caput II (Vulgata cum gallicâ versione). David in regem Juda, Isboseth verò in regem Israel ungitur. Pugna inter utriusque regis exercitus. Debellatur Abner, dux Isbosethi. Asael occiditur. 1079-1080
Commentarium. 1085-1086
Caput III (Vulgata cum gallicâ versione). Saülis inter et Davidis domos longa concertatio. Abner, Isbosetho relicto, Davidis partes amplectitur. Per proditionem à Joab interficitur. Hunc amarè deflet David. 1107-1108
Commentarium. 1113-1114
Caput IV (Vulgata cum gallicâ versione). Baana et Rechab, militum præfecti, occisi Isbosethi caput ad Davidem deferunt, quos David jubet interimi. 1137-1138
Commentarium. 1139-1140
Caput V (Vulgata cum gallicâ versione). David totius Israelis in regem ungitur, pulsisque Jebusæis arcem Sion expugnat. Hiram rex Tyri ad Davidem nuntios mittit. Plurimas David accipit uxores, bis Philisthæos debellans. 1151-1152
Commentarium. 1155-1156
Caput VI (Vulgata cum gallicâ versione). Reducente Davide arcam à Cariathiarim, occiditur Oza ipsam attingere volens, ideòque David eam in domo Obededom deponi jubet. Hanc postea in Jerusalem deducens, et coram Domino saltans à Michol irridetur. 1181-1182
Commentarium. 1185-1186
Caput VII (Vulgata cum gallicâ versione). David proponens ædificare templum Domino à Nathan prophetâ prohibetur. Ipsi promittitur filius illud ædificaturus. Gratias Deo agit David, orans ut promissa sibi adimpleat. 1225-1226

FINIS TOMI NONI.

BS548
M5
v.9 44455

AUTOR

CAPILLA ALFONSINA
U. A. N. L.

Esta publicación deberá ser devuelta antes de la última fecha abajo indicada.